

- 2) Er Nydelsen af ubestemt Varighed, ansættes dens Værdi til det 10-dobbelte af dens aarlige Beløb, for saa vidt Reglerne under 3 ikke kommer til Anvendelse.
- 3) Er Nydelsen begrænset til et bestemt Tidsrum eller til en eller flere Personers Levetid, fastsættes Værdien efter de Regler, hvorefter den danske Statsanstalt for Livsforsikring beregner Værdien af tilsvarende Ydelser, dog saaledes, at det Beløb, der beregnes for Administration og Erhvervelsesomkostninger, ikke medregnes. De i saa Henseende fornødne Beregninger leveres uden Betaling af Statsanstalten for Livsforsikring. Finansministeren kan bestemme, at Tabeller, udarbejdede af Statsanstalten for Livsforsikring, bliver at følge ved Fastsættelsen af Værdien.
- 4) Den aarlige Værdi af Indtægts- eller Brugsnydelse beregnes efter Forholdene ved dens Begyndelse. Udlægges eller anbringes Kapitaler til Indtægtsnydelse i rentebærende Papirer, beregnes disses virkelige Renter; er Kapitalen anbragt i Aktier o. lign., beregnes Indtægten deraf efter Gennemsnittet af de to sidste Aars Udbytte, dog mindst med 4 pCt. af Effekternes Værdi, saaledes som denne skal ansættes i Henhold til § 18 Nr. 2, Brugsnydelse af fast Ejendom ansættes efter Lejeværdien. Hvor i øvrigt Forrentningen af en Kapital ikke nøjagtig kan angives ansættes Rentenydelsen til 4 pCt. af Kapitalen.

De her givne Regler gælder ogsaa, naar Værdien af Rentenydelse, Indtægts- eller Brugsnydelse skal bestemmes af Hensyn til Fradrag ved Fastsættelse af Arveafgiften af Kapital, hvorpaa Nydelsen hviler. I saa Fald fastsættes Værdien under Hensyn til Forholdene, navnlig ogsaa Nydernes Alder, paa Tidspunktet for denne Afgiftsberegning.

§ 21.

Afgiften beregnes af de enkelte Arvelodder og udredes af disse.

Den, hvem en Brugs- eller Indtægtsnydelse af visse Ejendele eller en vis Kapital er tillagt, kan kræve, at Afgiften udredes af de Midler, hvorpaa Brugs- eller Indtægtsnydelsen hviler, eller at det til Afgiftens Udredelse fornødne Beløb tilvejebringes ved Laan mod Pant i disse Midler. Disse Regler finder dog ikke Anvendelse i de i § 4, litr. c. og d., ommeldte Tilfælde.

Er det ved Testamente bestemt, at visse Arvelodder skal udredes fri for Afgifter, betragtes de paagældende Arvelodder som forøgede med det til Afgifternes Udredelse fornødne Beløb, og Afgiften udregnes paa den Maade, at der til Arveloddens Beløb først lægges det Beløb, som Afgifterne af samme vilde udgøre, beregnede paa sædvanlig Vis, og af det saaledes fremkomne Beløb beregnes den Afgift, der vil være at erlægge.

Ved Opgørelsen af de enkelte Arvelodders Størrelse bliver alt, hvad samme Person erhverver efter samme Arvelader, at betragte som en samlet Arvelod. Har en Arving eller Legatar tidligere modtaget Arv, Legat eller afgiftspligtige Forskud eller Forstrækninger fra samme Arvelader, maa som Følge heraf de saaledes modtagne Beløb medregnes ved Opgørelsen af den afgiftspligtige Lod, men i den Afgift, som derved fremkommer, fradrages den Arveafgift, som tidligere maatte være erlagt af de paagældende Erhvervelser. I Formuefællesskab levende Ægtefæller betragtes i denne Forbindelse som samme Arvelader, naar de afgiftspligtige Beløb er udredet af Fællesboet eller skal udredes af dette, ligesom ogsaa Arv, der tilfalder i Formue-